

การศึกษาคำแสลงที่ปรากฏในนิตยสารทีวีพูลรายสัปดาห์

A Study of Slangs Words in TV Pool Magazine



ปุ่น ชมพูพระ

Poon Chompoophra

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand.

Corresponding Author's Email: pookalook19@gmail.com

Received January 20, 2020; Revised March 27, 2020; Accepted April 20, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาคำแสลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประเภทของคำแสลงที่พบโดยจำแนกประเภทของคำตามหลักการสร้างคำในภาษาไทย และ 2) ศึกษาความหมายของคำแสลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูลรายสัปดาห์ (ฉบับที่ 1406 วันที่ 30 กรกฎาคม 2560. ฉบับที่ 1430 วันที่ 27 ธันวาคม 2560) จำนวน 24 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า

ด้านประเภทของคำแสลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 รวม 24 ฉบับ ที่พบมากที่สุด คือ การยืมคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ รองลงมา คือ คำประสม, หน่วยคำ-คำโดด-คำพยางค์เดียว, คำซ้อน, คำซ้ำ ที่พบน้อยที่สุด คือ คำสมาส

ด้านความหมายของคำแสลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 รวม 24 ฉบับ พบคำที่มีความหมายตรงมากที่สุด รองลงมาคือคำที่มีความหมายตามนัยประหวัด

จากผลการวิจัย ไม่ปรากฏคำประเภทคำสนธิ นอกจากนี้ จากการวิจัยแสดงให้เห็นลักษณะการสร้างคำ ประเภทของคำ และความหมายของคำแสลงซึ่งเป็นการใช้ภาษาในการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งในสังคม คำแสลงเป็นภาษาที่สื่อสารเฉพาะกลุ่มดังนั้นจึงที่นิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม อย่างไรก็ตามผลของการศึกษาวิจัยข้อมูลนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ของทางด้านการศึกษาพัฒนาของคำแสลงและทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาคำแสลงของคนสมัยใหม่ในยุคปัจจุบันอีกด้วย คำแสลงจัดอยู่ในประเภทคำภาษาปากหรือภาษาพูด แต่เป็นภาษาที่มีความน่าสนใจคำแสลงทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของภาษาทำให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะการสร้างคำแสลงซึ่งส่วนใหญ่คือ วัยรุ่นจะมีวิวัฒนาการอย่างไร เพราะคำแสลงเป็นภาษาที่เกิดขึ้นง่ายและมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

คำสำคัญ: คำแสลง, นิตยสาร

Abstract

The purposes of the qualitative research on a study of slang words in TV Pool magazine were to 1) categorize slang words in TV Pool magazine based on the principle of wordsbuilding of Thai language and 2) study the meaning of slang words in TV Pool magazine (volume.1406, 30 July 2017 - volume.1430, 27 December 2017) from 24 copies. The findings revealed that:

Many kinds of Slang words found in TV Pool magazine (volume.1406, 30 July 2017 - volume.1430, 27 December 2017) from 24 copies. The most common is the foreign language transliteration, followed by compound words, morphemes or single words, complex words, repetition words, and the least common is Bali or Sanskrit compound words.

In terms of meanings of slang words found in TV Pool magazine (volume.1406, 30 July 2017 - volume.1430, 27 December 2017) from 24 copies, the most common is the denotation words, followed by implication words, and there is not any Bali and Sanskrit connection words.

The research revealed that the class of word building, type of word, and meaning of slang words which are another language for communication in the society. Slang is a language used to communicate in a particular group, therefore; it is not generally used for most people. However, the results of this research causes benefit in terms of the studying and developing of slang words, moreover it develops the understanding in using slang words for new generations. Slang is classified as spoken language, but it is the interesting language. Slang is indicated as the changing of language, and the learning of slang words building since the most user is teenagers. It is because slang is the language that easily comes and goes according to time.

Keywords: Salang, Magazine

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสังคมซึ่งในแต่ละสังคมล้วนประกอบด้วยกลุ่มคนที่มาจากหลายวัฒนธรรม แม้ภายในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ก็ยังประกอบด้วยกลุ่มวัฒนธรรมย่อยอีกมากมาย ดังนั้นภาษาที่มนุษย์ใช้เพื่อการสื่อสารจึงมีความแตกต่างหลากหลายขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ที่อยู่ในสังคมเดียวกันใช้ภาษาแตกต่างกันไปหลายประการ อาทิ อายุ เพศ อาชีพ ถิ่นฐาน (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, 2554)

เหตุที่คนวัยต่างกันมีการใช้ภาษาต่างกันอาจเป็นเพราะแต่ละวัยมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมือนกัน เช่น วัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่ตื่นตัวกับการเปลี่ยนแปลงพร้อมเสมอที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในภาษาพูดของ

ตัวเอง วัยนี้อาจจะเป็นวัยที่ไวต่อการรับและใช้คำใหม่หรือคำสแลง ส่วนผู้สูงอายุอาจจะไม่สนใจในการเปลี่ยนแปลงมากนักและพอใจที่จะใช้ภาษาของตนที่เคยใช้มามากกว่าคำสแลงหรือคำคะนองของวัยรุ่นปัจจุบัน มีนิตยสารหลายประเภทที่ตอบสนองความต้องการของผู้อ่านที่มีความแตกต่างกันไปตามเพศ การศึกษาหรือความสนใจ เช่น นิตยสารผู้หญิง นิตยสารกีฬา รยยนต์ ดนตรี ทองเที่ยว เป็นต้น แต่หนึ่งในนิตยสารที่มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของคนในสังคมเน้นการใช้ภาษาแปลกใหม่คือ TV Pool โดยเนื้อหาส่วนใหญ่วัยรุ่นให้ความสนใจในเนื้อหาที่น่าสนใจว่า ที่มีความเข้าใจทั้งความเคลื่อนไหวที่ไม่หยุดนิ่งในแวดวงสาขาต่างๆ บทความเกี่ยวกับแฟชั่นดังนั้นการใช้ภาษาที่ตรงกับความต้องการของวัยรุ่นจึงถือว่าเป็นเครื่องมือส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ทำให้นิตยสารมีความโดดเด่น สนุกสนาน เพลิตเพลิน สร้างความมีชีวิตชีวาให้กับผู้อ่านได้ การเลือกใช้คำสแลงรวมไปถึงการคิดถ้อยคำแปลกใหม่ขึ้นเพื่อมาใช้แสดงเอกลักษณ์และสื่อความหมายเพราะอาจทำให้เป็นที่น่าจดจำของผู้อ่าน ถือว่าเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของการใช้ภาษาในนิตยสารการที่ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร เพราะในยุคปัจจุบันสื่อมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนในสังคมมากขึ้น ผู้คนสามารถที่จะเลือกรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ได้หลายช่องทาง ซึ่งนิตยสารก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นสื่อราคาถูก ใช้ง่าย มีเนื้อหาที่ทันสมัยและสามารถเข้าถึงมวลชนได้หลากหลายกลุ่ม (สุปรีดี สุวรรณบุรณ์, 2561)

การใช้ภาษาที่ตรงกับความต้องการของวัยรุ่นจึงถือว่าเป็นเครื่องมือส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ทำให้นิตยสารมีความโดดเด่น สนุกสนาน เพลิตเพลิน สร้างความมีชีวิตชีวาให้กับผู้อ่านได้ การเลือกใช้คำสแลงรวมไปถึงการคิดถ้อยคำแปลกใหม่ขึ้นเพื่อมาใช้แสดงเอกลักษณ์และสื่อความหมายเพราะอาจทำให้เป็นที่น่าจดจำของผู้อ่าน ถือว่าเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของการใช้ภาษาในนิตยสารมีผู้ให้ความสนใจและได้ศึกษาวิจัย เช่น อิทธิพลของนิตยสารที่มีต่อการใช้ภาษาของวัยรุ่นโดยได้คำนึงถึงแง่ของความถูกต้องของภาษาเพราะในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นมาใช้พูดและเขียนติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน จนขยายกว้างออกไป และส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาของคนในสังคม ในทางกลับกันคำสแลงที่วัยรุ่นสร้างขึ้นมาใช้สื่อสารกันภายในกลุ่มจนแพร่หลายแล้วนั้น ก็อาจถูกนำมาใช้ในนิตยสาร ในเวลาต่อมาได้เช่นกัน การศึกษาคำสแลงจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการศึกษาวิถีชีวิตหรือค่านิยมของกลุ่มคนหนึ่งในสังคมแต่ละยุค ทั้งยังสามารถสะท้อนให้เห็นธรรมชาติของภาษาที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของสังคม ค่านิยมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและการติดต่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับสังคมอื่นๆ อีกด้วยถือได้ว่าคำสแลงเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเป็นการใช้ภาษาอีกรูปแบบหนึ่งที่คนในสังคมที่ใช้สื่อสารกัน (สนนสรณ์ ยุติบรรพ์, 2555)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารที่วิบูลย์ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นและคนไทยส่วนใหญ่ จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นและคนไทยส่วนใหญ่ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาในปัจจุบันอันจะเป็นประโยชน์ในทางภาษาศาสตร์ และผู้ที่สนใจจะศึกษาภาษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

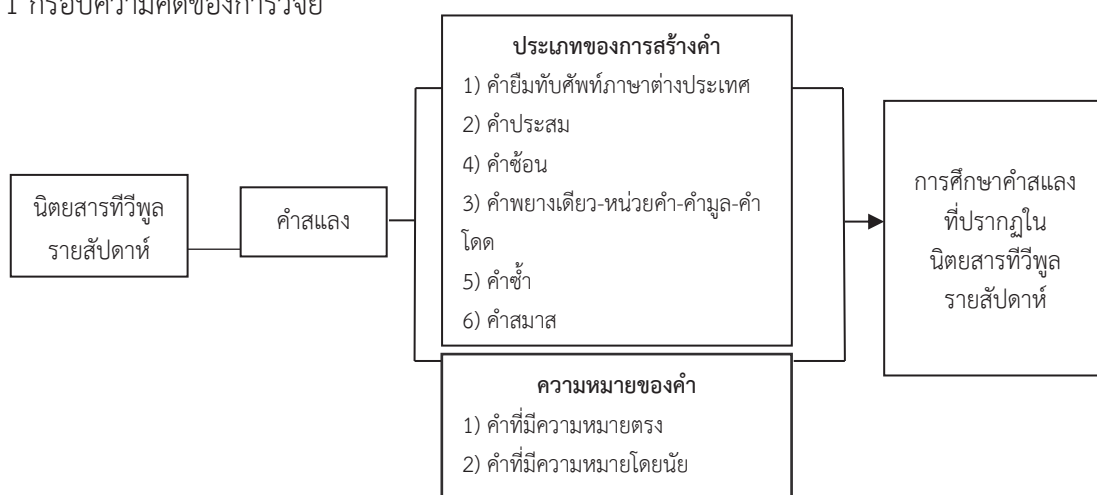
1. ศึกษาและจำแนกประเภทคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทวีพุลรายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 วันที่ 30 กรกฎาคม 2560 ฉบับที่ 1430 วันที่ 27 ธันวาคม 2560
2. ศึกษาความหมายคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทวีพุลรายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 วันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 วันที่ 27 ธันวาคม 2560

สมมติฐานการวิจัย

คำสแลงในนิตยสาร ทวีพุล รายสัปดาห์ มีการใช้ภาษาที่แปลกใหม่ ซึ่งแตกต่างกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักของการใช้ภาษาไทยตามมาตรฐานทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านที่เป็นผู้อ่านในยุคสมัยที่ทั่วโลกมีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมด้านภาษา ทำให้เข้าใจง่ายแม้ว่าจะเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่มก็ตาม อีกทั้งยังให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน

กรอบความคิดของการวิจัย

ตารางที่ 1 กรอบความคิดของการวิจัย



ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทวีพุล รายสัปดาห์ โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารรายสัปดาห์ ทวีพุลจำนวน 24 ฉบับ (ฉบับที่ 1406 วันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 วันที่ 27 ธันวาคม 2560)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสแลงในนิตยสาร ทวีพุล รายสัปดาห์ โดยการวิจัยครั้งนี้เพื่อการวิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทวีพุล รายสัปดาห์ โดยมีขั้นตอนและการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูลรายสัปดาห์ (ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาคำสแลงจากนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ (ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 โดยเก็บข้อมูลคำสแลงที่พบในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ ทุกคอลัมน์ รวม 24 ฉบับ จำนวน 113 คำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บและรวบรวมข้อมูลโดยมีลำดับดังนี้

1. ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสแลง
2. รวบรวมนิตยสาร ทีวีพูลรายสัปดาห์ (ฉบับที่ 1406 วันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 วันที่ 27 ธันวาคม 2560) รวม 24 ฉบับ
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารรายสัปดาห์
4. รวบรวมข้อมูลคำสแลงที่อยู่ในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์
5. วิเคราะห์ประเภท และความหมายของคำสแลงที่ปรากฏ
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผลการวิจัยแบบพรรณนาความ
8. จัดทำรูปเล่มรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 ในหัวข้อ 1) วิเคราะห์ประเภทของคำสแลงที่ปรากฏ และ 2) วิเคราะห์ความหมายของคำสแลงที่ปรากฏจากนั้นสรุป และอภิปรายผลการวิจัยแบบพรรณนาความ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์สามารถจำแนกประเภทของคำสแลงตามหลักการสร้างคำในภาษาไทย โดยในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ยึดตามหลักทฤษฎีการสร้างคำ ชนิดของคำ และความหมายของคำในภาษาไทย จากหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทยของ (วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ , 2553) ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 ด้านประเภทของคำ

ประเภทของคำ	คำพยางค์เดียว-หน่วยคำ-คำมูล-คำโดด	คำประสม	คำซ้อน เพื่อ		คำซ้ำ	คำสมาส	คำสนธิ	คำยืมทับศัพท์			รวม
			เสียง	ความหมาย				English	Chinese	Korean	
จำนวน	10	32	4	5	7	1	0	51	2	1	113
ร้อยละ	8.85	28.32	3.54	4.42	6.19	0.89	0	45.13	1.77	0.89	100

จากตารางที่ 2 ด้านประเภทของคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 รวม 24 ฉบับ พบว่า

- 1) การยืมคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศพบจำนวน 54 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.79
 - 1.1 คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษ พบจำนวน 51 คำ คิดเป็นร้อยละ 45.13
 - 1.2 คำยืมทับศัพท์ภาษาจีน พบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.77
 - 1.3 คำยืมทับศัพท์ภาษาเกาหลี พบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.89
- 2) คำประสมพบจำนวน 32 คำ คิดเป็นร้อยละ 28.32
- 3) หน่วยคำ-คำโดด-คำพยางค์เดียว พบจำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.85
- 4) คำซ้อนพบจำนวน 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.96
 - 4.1 คำซ้อนเพื่อความหมาย พบจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.42
 - 4.2 คำซ้อนเพื่อเสียง พบจำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.54
- 5) คำซ้ำคำ พบจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.19
- 6) คำสมาสคำพบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.89

จากผลการวิเคราะห์ ไม่ปรากฏคำสนธิ ในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 ด้านความหมาย

ประเภทของความหมาย	ความหมาย		รวม
	โดยตรง	โดยนัย	
จำนวน	74	39	113
ร้อยละ	65.49	34.51	100



จากตารางที่ 3 ด้านความหมายของคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560 – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560 รวม 24 ฉบับ จำแนกตามประเภทของความหมายซึ่งศึกษาความหมายคำสแลงจาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552). และ พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545) จำแนกความหมายออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) คำที่มีความหมายตรง คือ คำที่มีความหมายตรงกับการเขียน ไม่ต้องแปล หรือตีความ และ 2) คำที่มีความหมายตามนัยประหวัด คือ คำที่ไม่ได้มีความหมายตรงตามการเขียนและการอ่าน จะต้องแปลความ และตีความก่อนจึงจะสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการของผู้ส่งสาร พบว่า

- 1) ความหมายตรง พบจำนวน 74 คำ คิดเป็นร้อยละ 65.49
- 2) ความหมายตามนัยประหวัด พบจำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 34.51

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยทางภาษาและวรรณกรรม เรื่อง การศึกษาประเภทและความหมายของคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่ 1406 (30 กรกฎาคม 2560) – ฉบับที่ 1430 (27 ธันวาคม 2560) เป็น การวิจัยทางคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมจัดประเภทคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารทีวีพูล รายสัปดาห์ และ 2) ศึกษาความหมายคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารทีวีพูล รายสัปดาห์ ฉบับที่ 1406 (30 กรกฎาคม 2560) – ฉบับที่ 1430 (วันที่ 27 ธันวาคม 2560) รวม 24 ฉบับผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ด้านการรวบรวมและจัดประเภทของคำสแลงพบว่า คำสแลงในนิตยสาร ทีวีพูลรายสัปดาห์ตั้งแต่ฉบับที่ 1406 ประจำวันที่ 30 กรกฎาคม 2560) – ฉบับที่ 1430 ประจำวันที่ 27 ธันวาคม 2560) รวม 24 ฉบับ มี คำสแลงปรากฏ จำนวน 113 คำสามารถจำแนกประเภทตามหลักการสร้างคำในภาษาไทย ของ วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ (2553) ที่จำแนกประเภทของการสร้างคำไว้ ซึ่งจากการวิจัยปรากฏชนิด ประเภทของคำสแลง 6 ประเภท เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การยืมคำภาษาต่างประเทศจำนวน 54 คำ, 2) การประสมคำ จำนวน 32 คำ, 3) การซ้อนคำ จำนวน 9 คำ, 4) คำสแลงประเภทหน่วยคำหรือคำโดด จำนวน 9 คำ 5) การซ้ำคำ จำนวน 7 คำ และ 6) คำสมาส จำนวน 1 คำ

ด้านความหมายของคำสแลง พบว่า คำสแลงที่ปรากฏทั้งหมดจำนวน 113 คำ สามารถจำแนกความหมายออกเป็น 2 ประเภท คือ คำที่มีความหมายตรง หรือ คำที่มีความหมายตรงกับการเขียนไม่ต้องแปล หรือตีความ พบจำนวน 74 คำและคำที่มีความหมายตามนัยประหวัด คือ คำที่ไม่ได้มีความหมายตรงตามการเขียนและการอ่าน จะต้องแปลความ และตีความก่อนจึงจะสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการของผู้ส่งสาร พบจำนวน 39 คำ

จากการวิจัยงานไม่ปรากฏคำสแลงที่มีลักษณะโครงสร้างของคำตามหลักการสร้างคำตามหลักไวยากรณ์ไทยคือคำสนธิ

อภิปรายผล

จากการวิจัยทางภาษาและวรรณกรรม เรื่อง การศึกษาประเภทและความหมายของคำแสงที่ปรากฏในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 (วันที่ 30 กรกฎาคม 2560) – ฉบับที่ 1430 (วันที่ 27 ธันวาคม 2560) จำนวน 24 ฉบับ พบคำแสงที่ปรากฏในนิตยสารที่รวบรวมได้ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยคำแสงทั้งหมดจำนวน 113 คำ จำแนกประเภทของคำแสงที่พบในนิตยสาร ทีวีพูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 (วันที่ 30 กรกฎาคม 2560) – ฉบับที่ 1430 (วันที่ 27 ธันวาคม 2560) ปรากฏคำแสงโดยสามารถจำแนกประเภทตามลักษณะการสร้างคำในภาษาไทยได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้การประสมคำ พบจำนวน 32 คำ, การซ้อนคำ พบจำนวน 9 คำ, การซ้ำคำ พบจำนวน 7 คำ, คำแสงประเภทหน่วยคำหรือคำโดด พบจำนวน 10 คำ, การยืมคำภาษาต่างประเทศ พบจำนวน 54 คำ ในงานวิจัยครั้งนี้ไม่ปรากฏคำสมาส-คำสนธิ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กอชาติ ชำนาญขาง (2546) ที่ศึกษาเรื่องโครงสร้างของคำแสงลักษณะคำสแลงของสาวประเภทสองในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่ามีการสร้างคำโดยใช้วิธีการสร้างคำใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ การสร้างคำด้วยวิธีนำคำหรือวลีที่มีอยู่แล้วในภาษามาสื่อความหมายใหม่ ลำดับถัดมาคือการสร้างคำโดยการยืมคำมาจากภาษาต่างประเทศหรือภาษาถิ่นอื่น และวิธีที่พบน้อยที่สุดคือ การกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียง นอกจากนั้นงานวิจัยของ กอชาติ ชำนาญ พบว่า มีคำสแลงจำนวนหนึ่งไม่สามารถจัดเขาไปอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงได้สร้างวิธีการสร้างคำขึ้นมาใหม่ซึ่งมีลักษณะการสร้างคำดังนี้ การประสมคำระหว่างคำที่มีอยู่แล้วในภาษากับคำที่มาจากการตัดพยางค์ในคำเช่น ขวงตะ มาจากการประสมคำว่า ขวง + ตะ (ตะ มาจากคำว่า ตะโพก) ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ ชัยนีย์ วินิจชัยนันท์ (2549) ที่ศึกษาเรื่องโครงสร้างของคำแสงในนิตยสารบันเทิงพบว่ารูปแบบการแสงมี 2 ลักษณะใหญ่ คือ คำแสงแท้ และคำแสงไม่แท้ โดยคำแสงแท้มีการสร้างคำ 6 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนเสียงหรืออักษรวิธี, การใช้ชื่อเฉพาะ, การใช้อักษรย่อ, การผวนคำ, การสร้างคำใหม่ขึ้นและการประสมคำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา พุทธเมตตะ (2547) ผลการศึกษาคำสแลงในช่วงดังกล่าว พบว่า สามารถจัดประเภทคำสแลงออกเป็น 3 ประเภท คือ คำสแลงแท้ คำสแลงเทียม คำสแลงลักษณะประสม เมื่อนำคำสแลงทั้ง 3 ประเภทมาจำแนกตามหน้าที่ของคำจะคำสแลงที่เป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธานและคำอุทาน คำสแลงประเภทคำสแลงเทียมมีวิธีการที่หลากหลายคือ ลักษณะคำประสม คำซ้ำ วลี และประโยคนอกจากนี้จากผลการศึกษาของ กัญญนัช ชะนะจิตร (2560) จำแนกตามลักษณะการสร้างคำได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ กระบวนการสร้างสแลงจากการประกอบคำและกระบวนการสร้างสแลงจากลักษณะพิเศษอื่น ๆ โดยแต่ละกระบวนการสามารถแบ่งออกเป็น กระบวนการย่อยได้หลายกระบวนการ กล่าวคือ กระบวนการสร้างสแลงจากการประกอบคำสามารถแบ่งออกเป็น 2 กระบวนการ ได้แก่ 1) การสร้างสแลงเชิงโครงสร้าง ประกอบด้วย การซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การรวมคำ การตัดคำ การยืมคำ การใช้อักษรย่อ และการใช้คำเลียน 2) การใช้ความหมายเปรียบเทียบ ประกอบด้วย การใช้คำ/ความเปรียบเทียบ การตั้งสมญานาม และการสร้างวลี ส่วนกระบวนการสร้างสแลงจากลักษณะพิเศษอื่น ๆ สามารถจำแนกออกเป็น 5 กระบวนการ ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำแสดงท่าทาง การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ การใส่เครื่องหมายและตัวเลขและการใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์

ด้านความหมายของคำแสดงที่ปรากฏทั้งหมดจำนวน 113 คำ ผู้วิจัยสามารถจำแนกความหมายออกเป็น 2 ประเภท คือ คำที่มีความหมายตรง หรือ คำที่มีความหมายตรงกับการเขียน ไม่ต้องแปล หรือตีความ พบจำนวน 74 คำและคำที่มีความหมายตามนัยประวัติ คือ คำที่ไม่ได้มีความหมายตรงตามการเขียนและการอ่าน จะต้องแปลความ และตีความก่อนจึงจะสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการของผู้ส่งสาร พบจำนวน 39 คำ เนื่องจากยึดตามทฤษฎีหลักของการจำแนกความหมายของคำแสดงเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่เฉพาะต้องการสื่อสารได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จินตนา พุทธเมตะ (2547) ที่ได้รวบรวมคำสแลงที่ใช้กันในช่วงปี 2540 – 2546 ด้วยการสัมภาษณ์จากกลุ่มคน เก็บรวบรวมคำสแลงจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือนิตยสาร บันเทิง ข้อความโฆษณา ซึ่งศึกษาความหมายที่มาของคำกลุ่มคนกลุ่มต่างๆ ลักษณะเฉพาะกลุ่มต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรืออาชีพและเพศทำให้เกิดการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มขึ้นในลักษณะที่ไม่ใช่การใช้ภาษามาตรฐานบางครั้งคนที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก็ต้องการมีศัพท์เฉพาะของตนเองที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่น ศัพท์ในวงการกระเทย คำว่า อีปลง ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกสาวประเภทสองที่อหึกและทำตัวเบี่ยงชีวิตนอกจากนั้นยังมีงานวิจัยของ แนนอย บุญเนตร (2548) ศึกษาคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า คำคะนองมีลักษณะต่างๆดังนี้ 1. คำคะนองที่เพี้ยนคำเกิดใหม่มีความหมายในทางสื่ออารมณ์ความรู้สึกแรงโต 2 ประเภท คือ 1.1 คำประเภทที่มีความหมายสื่อความรู้สึกในทางที่ดีน่าพอใจ 1.2 คำประเภทที่มีความหมายสื่อความรู้สึกในทางที่ไม่ดีบอกความรู้สึกไม่พอใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ สิปโป (2552) ได้ให้ความหมายว่า เป็นหน่วยเสียงหลาย ๆ หน่วยเสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสารคำศัพท์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (Form) และความหมาย นอกจากนี้ กัญญนัช ชะนะจิตร (2560) ได้ศึกษาความหมายและความสัมพันธ์ทางความหมายของสแลงที่ปรากฏ โดยการวิเคราะห์ความหมายประจำรูปและความหมายทางสแลงพบว่า สแลงที่ใช้ในเฟซบุ๊กแฟนเพจมีความสัมพันธ์ทางความหมายใน 4 ลักษณะ ได้แก่ การพ้องความหมาย การมีหลายความหมาย การมีความหมายตรงข้าม และการพ้องเสียงนอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบว่าสแลงที่เกิดขึ้นมักสร้างมาจากกระบวนการสร้างคำตั้งแต่สองวิธีขึ้นไปและสามารถมีความสัมพันธ์ทางความหมายได้มากกว่าหนึ่งความสัมพันธ์ ซึ่งสะท้อนปรากฏการณ์การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้การศึกษาไม่ปรากฏการสร้างคำแบบสมาส-การสนธิคำตามหลักการสร้างคำในภาษาไทย (วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ, 2553) การสมาส-การสนธิคำ เป็นหลักการสร้างคำไทยยืมมาจากไวยากรณ์การสร้างคำในภาษาบาลี – สันสกฤต ดังนั้นภาษาหรือคำที่จะนำมาใช้ในการสมาส – สนธิคำ จึงเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤตเท่านั้น จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า คำแสดงที่ปรากฏในนิตยสารทีวี่พูล รายสัปดาห์ฉบับที่ 1406 – ฉบับที่ 1430 เป็นคำภาษาไทยแท้ คำยืม ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่มาใช้คำภาษาบาลี-สันสกฤต

ปัจจุบันคำแสดง หรือ คำใหม่ ได้บรรจุในพจนานุกรมคำใหม่ จากราชบัณฑิตยสถาน แต่คำเหล่านี้ใช้ในบางกลุ่ม บางสังคมเท่านั้น จากการวิจัยพบว่าในการใช้คำเหล่านี้ในการสื่อสารจะแตกต่างกันออกไปตามบริบทที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ แม้ว่าราชบัณฑิตยสถานจะจัดทำพจนานุกรมคำใหม่ขึ้น แต่ยังไม่แพร่หลายรู้จัก

เฉพาะกลุ่มทำให้คำสแลงไม่ถูกจัดว่าเป็นภาษาไทยมาตรฐานเพราะมีระยะเวลาการใช้งานไม่นานนักก็จะมีคำสแลงใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาแทน

จากการวิจัยทำให้เห็นลักษณะการสร้างคำ ชนิด และความหมายของคำสแลงซึ่งเป็นการใช้ภาษาในการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งในสังคม คำสแลงเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะกลุ่ม ดังนั้นจึงไม่เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามผลของการศึกษาวิจัยข้อมูลนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ของทางด้านการศึกษาพัฒนาของคำสแลงและทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาคำสแลงของคนสมัยใหม่ในยุคปัจจุบันอีกด้วย นอกจากนี้จากการศึกษาในครั้งนี้คำสแลงจัดอยู่ในประเภทคำภาษาปากหรือภาษาพูดแต่เป็นภาษาที่มีความน่าสนใจ คำสแลงทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของภาษาทำให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะการสร้างคำสแลงซึ่งส่วนใหญ่คือวัยรุ่นจะมีวิวัฒนาการอย่างไร เพราะคำสแลงเป็นภาษาที่เกิดขึ้นง่ายและมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำผลการวิจัยไปปรับใช้เพื่อเป็นสื่อการสอน เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์การใช้ภาษาและพิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าว
2. ควรมีการศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับป้ายโฆษณา ป้ายร้านค้าต่าง ๆ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบและรวบรวมคำสแลงไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและในด้านการใช้ภาษากับสังคม

เอกสารอ้างอิง

- กอกชาติ ชำนาญขาง. (2546). *การศึกษาลักษณะคำสแลงของสาวประเภทสองในกรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัญญนัช ชะนะจิตร. (2560). *การสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จินตนา พุทธรเมตตะ. (2547). คำสแลง. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. 26(1), 75-87.
- ชัชณีย์ วินิจชัยนันท์. (2549). *การวิเคราะห์คำศัพท์สแลงของชายที่มีจิตใจเป็นหญิง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แนนนอย บุญเนตร. (2548). การจดจำคำขวัญโฆษณาที่ใช้เสียงสัมผัส. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*. 9(1), 9-18.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2552). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). *พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.
- _____. (2552). *พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ยูเนียนอุลตร้าไวโอเล็ต.
- _____. (2545). *พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ยูเนียนอุลตร้าไวโอเล็ต.

- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2554). คนสุโขทัยยุคบุกเบิกมาจากกลุ่มน้ำแดงในเวียดนาม: หลักฐานจากภาษาใน
ปฏิทินโบราณและจารึกสุโขทัย. *วารสารไทยคดีศึกษา*. 8(2), 1-20.
- สนสรณ์ ยุติบรรพ์. (2555). *ลักษณะการใช้และความหมายของภาษาสแลงในนิตยสารวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ. (2553). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำ และการยืม*. พิมพ์ครั้งที่
2. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุปรีย์ สุวรรณ บุรณ์ . (2561). *ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2561. จาก
<http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/Chapter3.html>.